

III. НАСЕЛЕНИЕ

Данните за състоянието на населението са резултат от редовните преброявания на населението, извършвани досега у нас и съответни изчисления за годините между преброяванията.

До 1964 г. данните се отнасят за наличното население, а от 1965 г. – за постоянно население.

За годините между преброяванията до 1946 г. броят на населението е изчислен при предположение, че същото се е развивало в геометрична прогресия и е приложена формулата:

$$100 \left(\sqrt{\frac{S_1}{S_0}} - 1 \right),$$

където S_0 означава броя на населението в началото, S_1 – броя в края на съответния период, а n – броя на годините от едно преброяване до друго.

Населението за годините от 1947 до 1956 г. е изчислено на базата на преброеното население през 1946 и 1956 г. чрез естествения и механичния прираст и поправъчен кофициент на нарастването в междупреброителния период (1946–1956 г.), като за целта е приложена следната формула:

$$S_t = S_0 + D_0^t \pm \frac{(S_1 - S_0) - D_0^T}{T},$$

където S_t означава броя на населението към определената следгодината напървото преброяване; D_0^t означава изчисленото нарастване на населението чрез естествения и механичния прираст към годината t ; $S_1 - S_0$ означава прирasta на населението между двете преброявания, получен като разлика от преброеното население при двете преброявания; D_0^T означава прирasta на населението между двете преброявания, изчислен чрез естественото и механичното нарастване на същото; T означава броя на годините между двете преброявания.

Поправъчният кофициент е приложен само за естественото нарастване, като миграцията ежегодно е отразявана в броя на населението така, както е регистрирана.

За годините между преброяванията 1956–1965 не е извършена корекция на броя на населението, тъй като при отделните преброявания са били възприети две различни категории население – налично и постоянно.

Броят на населението към края на 1965 г. и следващите години е изчислен на базата на преброеното население към 1.12.1965 г. чрез естествения и механичния прираст на същото през декември 1965 г. и през съответните следващи години.

Данните за населението за 1975 и 1976 г. са изчислени на базата на преброеното население към 2.12.1975 г. чрез естествения и механичния прираст на същото през декември 1975 г. и през съответната следваща година.

Данните за естественото и механичното движение на населението са окончателни. Всички кофициенти са изчисленi въз основа на окончателните данни за населението и за движението на населението.

Като критерий за разпределението на населението на градско и селско се приема административното разделение на населените места на градове и села.

За градско население се приема това население, което живее постоянно в населени места, които са утвърдени с указ като градове.

За селско население се счита това население, което постоянно живее в населени места, утвърдени като села, махали и колиби.

Средногодишният брой на населението (\bar{S}) представлява средна аритметична от изчисленото население в началото (S_0) и края на годината (S_1):

$$\bar{S} = \frac{S_0 + S_1}{2}$$

Населението по възраст е изчислено чрез метода на придвижване на възрастите или преминаването от една възраст в друга, което се изразява така:

$$S_x = Mx \pm MPx + Sx + 1,$$

където S_x означава населението на дадена възраст; Mx – умрелите от същата възраст; MPx – механичният прираст от външната миграция, който представлява разликата от имигриралите и емигриралите лица и от заселените и изселените лица в (от) дадено териториално ограничение вътре в страната на същата възраст; $Sx + 1$ – населението, по-възрастно с една година.

Данните за населението по окръзи са дадени по административното деление на страната към 31.12. 1983 година.

Като критерий за разпределението на демографските процеси на градски и селски се приема административното деление на населените места на градове и села.

При териториалното разпределение на демографските процеси строго е спазен принципът събитията да се отнасят към населеното място, където постоянно живеят лицата, с които са настъпили събитията. Отделните демографски процеси са отнесени така: ражданятия – към нова населено място, където постоянно живеят родителите на детето; умиращията – към населеното място, където постоянно е живяло умрялото лице; женитбите – към населеното място, където постоянно живее мъжът и бракоразводите – към населеното място, където постоянно са живели мъжът и жената до момента на фактическата им раздяла.

Всички събития (раждания, умиращия, женитби и бракоразводи), станали с лица, чието постоянно местоживееще е населено място, признато за град, се отнасят като „Градски събития”, независимо от това, къде е станало събитието, дали в град или в село. И обратно, всички събития, станали с лица, чието постоянно местоживееще е село, се отнасят като „Селски събития”, независимо от това, къде е станало събитието, дали в град или в село.

Естественият прираст на населението представлява разликата между броя на живородените и броя на умрелите.

Източник на данните за естественото движение на населението са образците ЕСГРАОН – ТДС – съобщения за ражданятия, умиращия и женитби и статистическите карти за бракоразводите.

В показателя „Раждания” е включен броят на живородените и мъртвородените деца, а не случаите на раждания, които могат да бъдат с едно, две или повече деца.

Под понятието „Раждане” се разбира завършване на бременността, която има за резултат раждане на дете.

Понятието „Раждане” включва раждане на живородени и мъртвородени деца, от които се изключват абортите.

Живородено дете се смята, когато при завършване на бременността независимо от продължителността, плодът е дал признания на живот.

Признания за живот са дишане, сърдечна дейност, пулсация на пълната връв или волево движение на мускулите. При наличието на един от тези признания се смята, че детето е родено живо.

Мъртвородено дете се смята, когато при завършване на бременността плодът не е показвал признания на живот и дължината му е 35 и повече сантиметра или временността е трябала по-малко от 28 седмици. Към мъртвородените деца не се отнасят абортите, които представляват преждевременно прекратяване на бременността, било по изкуствен или естествен начин.

За аборт се смята прекратяване на бременността, когато плодът не е показвал признания на живот и дължината му е под 35 см, или временността е трябала по-малко от 28 седмици.

Коефициентът на раждаемостта представлява броя на живородените деца на 1 000 човека от населението. Изчислен е, като броят на живородените деца през годината е отнесен към средногодишния брой на населението през същата година.

Коефициентът на смъртността, това е броят на умрелите лица на 1 000 човека от населението. Броят на умрелите лица